

[Tinning]

et og måske ikke mindst socialministeriet om nogle vurderinger af, hvad det koster at løse de sociale problemer, vi kan forudse kommer, hvis vi ikke gør noget. Vi ved, at de bliver massive, og det koster både i menneskelige tragedier – og det er langt det vigtigste – og i øvrigt også i de kroner og øre, som fremskridtspartiet interesserer sig så mægtigt for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om folkeafstemning om kernekraft i Danmark.

[Af Maisted (FP) og Arentoft (FP)].

(Lovforslag nr. L 118. Fremsat 17/2 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg kan meddele, at regeringen heller ikke ved forslagens fremsættelse denne gang vil kunne støtte det.

Mette Groes (S):

Egentlig har jeg svært ved at forstå, hvad det er, der får fremskridtspartiet til at fremsætte dette forslag for sjette gang, da de jo må se i øjnene, at de stadig væk er de eneste, der synes godt om det. Jeg skal henvise til vores bemærkninger ved tidligere lejligheder. Vi stemmer heller ikke for det i dag.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg er ganske enig med forslagsstillerne i, at det haster med at få truffet en afgørelse på dette væsentlige punkt, og selv om det ikke er en kernekraftdebat, vil jeg da gerne, i modsætning til hvad forslagsstillerne siger, udtrykke håbet om, at det bliver en positiv tilkendegivelse, når der kommer et lovforslag om kernekraften.

Men så vil jeg til gengæld sige, også i modsætning til fremskridtspartiet, at vi finder, at det repræsentative demokrati fungerer, som det skal, og at vi er valgt til at træffe disse beslutninger, hvad enten de er vanskelige eller nemme, og vi mener ikke, der er grund til at afvige fra det repræsentative demokratis princip i denne henseende og gøre dette mere dramatisk end alle andre lovforslag.

Vi ser meget gerne, at regeringen snart træffer en positiv beslutning om at fremsætte et lovforslag om indførelse af kernekraft i Danmark, men vi mener ikke, at vi nu i dag skal sige ja til at lave en folkeafstemning uden om det folkeafstemningsinstitut, der allerede findes ifølge grundloven, og vi må derfor tage afstand fra forslaget.

Ivar Hansen (V):

Jeg kan jo lige så godt afsløre med det samme, at vi heller ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Det har måske nok lidt ubehjælpsomheds karakter, hvis det er det rigtige udtryk. Alene spørgsmålet: skal der inden 1985 påbegyndes opførelse af kernekraftværker i Danmark? Vælgerne og offentligheden vil med rette kunne stille spørgsmålet: hvorfor netop 1985? Hvorfor ikke 1987? Flertallet ville sikkert sige nej med den begrundelse, at vi selvfølgelig burde begynde i 1983, men det er en anden sag. Vi finder ikke, at det er den rigtige fremgangsmåde. Hvis der skal være nogen rimelig udsigt til et positivt resultat af en sådan folkeafstemning, tror vi, den rigtige fremgangsmåde er, at folketinget vedtager en lov, og venstre har tidligere sagt, at vi er parat til at støtte, at en sådan vedtaget lov sendes ud til en folkeafstemning.

16. november. Ja men også den dato er jo urealistisk, hvis man overhovedet skulle gå ind på tanken om denne fremgangsmåde. Vi ved jo, hvordan situationen er. Vi ved, at miljøministeriet er i gang med en vurdering